

Anne Lindell, Forsby, Pedersöre 28.9. 2006

## Jeesus – connecting people



Jotkut kristytyt uskovat että uskoon tulemisen jälkeen koko maailma avautuu heille ruusuisena ja suloisena. Uskoontulemisen jälkeen voidaan heittäytyä uskonnolliseen hurmaan ja toistaa suloista Jeesuksen nimeä ja uskoa, että taivaspaikka on meille takuvarma, kunhan vain joka päivä muistamme luottaa siihen, että olemme kastettuja – Jeesuksen nimessä ja veressä.

Hyvä näin. Mutta siinäkö kaikki? Vai oliko kenties jotakin muuta?

Kuitenkin muistamme aivan selvästi suurimman käskyn, jonka Jeesus meille antoi: ” Olkaa täydelliset, niin kuin teidän Isänne on täydellinen ...!” Samalla kuitenkin papit saarnaavat meille, että meidän pitää nöyryä, että emme ole mitään, olemme saastaisia syntisäkkejä, emmekä kelpaa mihinkään, - matosia matkamiehiä maan – ja, että vain Jumalan armo tekee meidät kelvollisiksi taivaselämään. Itse emme voi asialle tehdä mitään. Meidän täytyy vain luottaa siihen, että armo käy oikeudesta. Jotkut puolustavat tätä epätäydellisenä, vajaavaisena, matosena maan elämisenä sillä, että Jeesus sanoi jopa vuorisarnassaankin että ” autuaita ovat vajavaiset, henkisesti vähäiset, sillä heidän on taivasten valtakunta”. Nyt tietenkin ajattelemme, että niinhän se on ... turha yrittääkään ... parasta vain heittäytyä tyhmäksi ja reppanaksi. Ajatellaan, että kukin saa rauhassa töpeksiä omalla tavallaan kunhan vain muistamme että, kun uskomme Jumalaan ja Jeesukseen, niin homma kyllä hoituu ja taivaspaikka on meillä varattuna.

Helppoahan se olisi jos asia olisi näin yksinkertainen. Tämä vajavaisuus ei suinkaan tarkoita sitä, että meidän pitäisi tyytyä vajavaisuuteemme ja elää tyhminä ja pitää itsemme pimeydessä. Lutherkin lohkaisi yhden kuuluisista huulistaan: ” Parmepi viisas pakana hallitsijana kuin tyhmä kristitty”. Synnit Jumala antaa anteeksi muttei tyhmyyttä. Jeesus tarkoitti vajavaisilla, henkisesti lapsenomaisilla sitä, että jos olemme itsetietoisia ja mielestämme täydellisiä koko elämämme ajan aina hautaan saakka ... emme voi koskaan saavuttaa Jumalaa.

Kuinka lasin voi täyttää, jos se on jo täynnä. Ei piripintaan täynnä olevaan lasiin voi enää panna mitään. Ei kyselemästä lakannut enää voi saada yhtikäs mitään uutta tietoa Jumalasta.

Muistamme myöskin kuinka Jeesus käski meitä etsimään, jotta löytäisimme, kolkuttamaan, jotta meille avattaisiin ... Meidän tulee etsiä Jumalaa joka päivä ... aina hautaan saakka.

Kuinka voimme etsiä, jos olemme mielestämme jo löytäneet Jumalan? Kuinka voimme kolkuttaa taivaan ovelle, jos oletamme, että se on jo meille sepposen selällään? Jeesus tarkoitti vuorisaarnassaan ja siunatessaan lapsia, että meidän tulisi olla lasten kaltaisia ... kysellä ja ihmetellä kuin pieni lapsi koko ajan. Pieni lapsi pitää äidin helmasta kiinni ja uskaltaa siten tutkia ja ihmetellä turvallisesti ympäristöään. Niin on myös Jumalan lapsena oleminen ... vapautta ... turvallista vapautta Jumalan yhteydessä ... vapautta kysellä ja ihmetellä olemalla samalla turvallisesti koko ajan yhteydessä Jumalaan .. pitämällä koko ajan ja joka päivä Isän kädestä kiinni.

Jokainen ihminen on itsessään sielullinen, henkinen Jumalan temppele. Jokainen ihmisen rukous on keskustelu Jumalan kanssa ja siten myös suora yhteys, connection, kuormalinja, suoraan Jumalalle. ”Haloo taivas, kuuleeko Jumala ... täällä Lindellin Anne kutsuu?”

Jeesus ei saarnannut synagogissa, vaan hän saarnasi taivasalla. Hän ei halunnut olla ihmisten palvottavana, eikä hän halunnut tehdä ristillä maagista taikatemppua ja pelastaa siten itse itsensä. Jeesus kuoli ristillä ja käski meitä seuraamaan häntä. Tulkaa perässä ... hän sanoi. Hän astui tuonelaan, kuoleman valtakuntaan ja teki suurimmasta suurimman urotyön, mysteerion .. hän saattoi meidät jälleen Jumalan yhteyteen, vapautti meidät kahleista ja avasi meille itsensä kautta tien taivaaseen ... taivaan kotiin ... Isän kotiin. Vanhat Aabrahamin, Iisakin ja Nooan aikaiset yhteydet oli todettu tarpeettomiksi silloin kun Jeesus, Taivaallisen Jumalan Ainokainen Poika lahjottautui, syntyi maanpäälle. Vanhan liiton aika oli ohi, ja uusi yhteys, uusi liitto oli oli Jeesuksessa Kristuksessa solmittu Jumalan kanssa.

Etsikää, niin te löydätte, ottakaa selvää, niin te ymmärrätte! Minä ole tie, totuus ja elämä – minä olen valo - seuratakaa minun valoani – olen kuin majakka teille, jotka pimeydessä vaellatte ... olen portti Isän luo - teidän Isänne luo - ja Minun Isäni luo.

Jeesus ei mennyt synagoogaan saarnaamaan, sillä hän ei halunnut luopua vapaudestaan. Hän ei halunnut saarnata siten kuin fariseukset ja kirjanoppineet olisivat halunneet, että Jumalan sanaa saarnataan. Hän ei halunnut, että mikään kahlitsisi häntä nyt, kun oli niinkin suuri tehtävä edessä kuin koko ihmiskunnan saattaminen Jumalan yhteyteen.

Kiusaaja yritti useasti houkutellessa Jeesusta maallisella rikkauksella ja vallalla: Käytä kykyjäsi, käske vain, niin luonto tottelee sinua, sinun ei tarvitse mistään huolehtia. Voit asua vaikka palatsissa ja syödä kulta-astioista ja kaikki luonnon henget palvelevat sinua.

Vapaus oli Jeesukselle kuitenkin kaikkein tärkein, sillä ilman vapautta, ei hän voisi puhua ihmiseille puhtaasta sydämestään pelastuksen sanomaa. Jos hän antaisi maallisten asioiden kahlita itseään ei hänen sielunsa, henkensä olisi vapaa. Jeesus vastasi kristustajunnassaan kiusaajalle: ”*Ei ihminen elä yksistään leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.*”

Ihminen elää jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta. Mitä tämä taasen tarkoittaa?

Jotkut meistä ovat lukeneet ja kuulleet tämän saman lauseen satoja kertoja ilman, että ovat edes oikein ajatelleet, mitä se ihan oikeasti tarkoittaa. Lauseen sanoma on huikea ja äärimmäisen tärkeä ihmiskunnalle.

Jeesus puhui tuossa lauseessa ”connectiosta” ... yhteydestä Jumalaan. Nokian mainoksessa puhutaan kuinka kännykät yhdistävät ihmisiä ... ”connecting people”. . Eihän Nokian kännykkäkään

yhdistä ketään minnekään jos sitä pidetään suljettuna. Jeesus halusi, että tulisimme Jumalan yhteyteen, että eläisimme jokaisesta sanasta joka tulee Jumalan suusta. Jeesus käski apostoleita nousemaan katoille ja puhumaan pelastuksesta. Ja kun apostolit ihmettelivät kuinka he osaisivat puhua, sanoi Jeesus, että kyllä Jumala panee oikeat sanat heidän suulleen. Siis Jumala meissä, Kristus meissä johdattaa meitä joka päivä tällä kivikkoisella ja houkutusia täynnä olevalla taivasmatkalla Isän kotiin.

Jeesus puhui meille uskosta, voimasta, jolla voisi siirtää vaikka vuoria. ”Jos teillä olisi vaikka vain sinapinsiemen verran uskoa, voisitte sanoa tuolle vuorelle, että siirry, ja vuori siirtyisi. Jeesuksella oli uskoa, voimaa, mutta ei hän siirrellyt vuoria ja muuttanut maisemaa siten mielensä mukaisesti.

Ei ihminen elä siitä, että hän käyttää mitä voimia tahansa itsensä hyväksi, että hän itseään ajattelee, että usko, voima palvelee vain häntä. Ei ihminen sellaisista maagisista voimannäytteistä ja taikatempuista elä, vaan ihminen elää vain rakkaudesta; hän elää jokaisesta ispiraatiosta, ajatuksesta, sanasta, joka lähtee Jumalan tajunnasta. Ja Kristustajunta, Jumallallinen tajunta, elää meidän sisässämme vain siitä, että se saa antaa itsensä näkyä ja toimia ulospäin. Meidän on vaikea ymmärtää tämän suuren asian hienoutta. Monelle meistä riittää se, että elämme uudestaan ja uudestaan niitä hienoja uskoontulemisen hetkiä, joita olemme ehkä joskus itse kukin kokeneet, ja siksi hakeudummme kuulemaan yhä uudestaan ja uudestaan kiihkomielisiä ja hurmoksellisia palopuheita ja saarnoja, kuin sensijaan, että yhdistyisimme (connection) hiljaa sydämässämme Jumalaan. Rukoilisimme ja keskustelisimme Jumalan kanssa, ja saisimme päivä päivältä yhä enemmän määrin kokea kuinka Jumalan sana alkaisi toimia kauttamme teoissa ja rakkaudessa. Usko ei ole uskoa ja luottamusta vain siihen, että kunhan emme vain tee paha ja jos temme, niin kadumme, ja sitten vain töllötellään ja katsotaan maailman menoa syrjästä. Ei. Usko on hyviä tekoja uskossa - Jumalan voimassa. Siis tekoja ei vain passiivista vastaanottamista ja uskonhurmoksessa kylpemistä. Usko tarvitsee vahvistusta joka päivä, yhteyttä Jumalaan, Kaiken Hyvyyden ja Kauneuden Alkulahteeseen, vain siten voimme lähestyä maailman kaikkeuden suurinta käskyä, Yhteys Jumalaan luodaan rukoilemalla, anomalla, pyytämällä ... haluamalla olla yhteydessä Jumalaan niin että sana tulisi eläväksi meissä. Näin alkaisimme elää jokisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta. Alkaisimme elää tekemällä rakkauden tekoja, kuten Jeesus pyysi meitä tekemään ... vain siten oppisimme tietämään mitä rakkaus on. Se ei riitä, että panemme lantin kolehtiin tai annamme punaisenristin keräykseen tai nälkäpäivänkeräykseen muutaman euron, jos tiedämme, että lähiympäristössämme on joku joka kärsii. Nämä pienet almut ovat kyllä tärkeitä, ja ne voivat helpottaa huonoa omatuntoamme .. mutta ne helpottavat vain sen hetken. Jeesus sanoi: ”Rakastaakaa lähimmäisiänne niin kuin te rakastatte itseänne. Jos emme anna Jumalan valon loistaa itsessämme, emmekä elä Jumalan yhteydessä (connection), on meidän vaikea antaa muillekaan mitään itsestämme.

Suuren rakkauden käskyn tarkoitus oli, että etsimme Jumalaa alati. Kasvatamme ja parannamme joka päivä yhteyttä (connection), Jumalaan, jotta voisimme totetuttaa tuota suurta rakkauden käskyä ja saada joka päivä ja joka hetki johdatusta Jumalalta. Sen minkä haluaisitte, että teille tehtäisiin ... tehkää se muille. Näin sanoi Herramme Jeesus Kristus meille.

Voima olkoon kanssanne, rakkaudella Anne Lindell